

[Chr. Ernst Christensen.]

kunne indse, at Forholdet til Danmark og det øvrige Norden er af ulige større Vigtighed end den fortsatte Debat om en Grænse, der er saa fast folkeligt underbygget, og som er en af Verdens retfærdigste Grænser, en Grænse, som vi vil værge af al vor Vilje og Evne.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt taler om Selvstændighed. Men i Tyskland, hvor man dog vel efter det ærede Medlems Mening bærer sig rigtigt ad, dér gaar man jo den modsatte Vej, dér ophæver man tusindaar gamle Former og Grænser, dér, i den ensrettede Stat, søger man at undertrykke ethvert Spor af Selvstændighed. Og for Resten synes det, som om det ærede Medlem, der er Formand for det tyske Mindretal og for den slesvigske Skoleforening og en Mand af Indflydelse, heller ikke er særlig heldig i sine Bestræbelser for at hævde Selvstændighed. I hvert Fald har han ikke kunnet forhindre, at Instituttet Vogelgesang i stort Tal og, som det synes, systematisk gør selvstændige Bønder til afhængige Gaardbestyrere. Saa dér er al Grund til fra den Side at tale sagte om Selvstændighed.

Ludvigsen: Naar jeg tager Ordet, er det for at gøre nogle enkelte Bemærkninger til § 18 i det foreliggende Finanslovsforslag.

I Paragraffens Afsnit III, Foranstaltninger vedrørende Fiskeriet, er der under Bogstav D., Punkt 3, foretaget en Ændring af Ordlyden. Der har i tidligere Aar staaet „Dansk Fiskeriforening til almindelige Formaal“. Beløbet har været af en noget forskellig Størrelse; i en Række Aar er det saaledes sat ned i Henhold til de forskellige Spareforanstaltninger, der har været iværksat. Det paa det foreliggende Finanslovsforslag opførte Beløb er imidlertid det samme, som findes paa det sidst afsluttede Regnskab, og derfor kan jeg kun takke den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri. Men i det foreliggende Forslag er Ordlyden, som sagt, ændret, nemlig til „Fiskeriforeninger til almindelige Formaal“. Mod denne Ændring vil der nok blive rettet Protester over for den højtærede Minister, særlig af Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse.

Dansk Fiskeriforening er den første virkelige Organisation af Fiskere her i Danmark; det er en Forening, der omfatter Fiskere lige fra Skagen til Gedser og i Sønderjylland til Padborg, og den har altid været et fulgyldigt Organ for Fiskerne fra hele Landet, selv om de ikke alle sammen har været Medlemmer. Dansk Fiskeriforening har været en Faktor, som de for-

skellige Regeringer igennem snart halvt Hundrede Aar har forhandlet med vedrørende alle de Sager og Forhold, der har haft Betydning for Fiskeriet og dets Udøvere.

I det sidste Aars Tid er der imidlertid sket det, at en betydende Del af de lokale Fiskeriforeninger, op imod en Snes Stykker, har meldt sig ud af Dansk Fiskeriforening og dannet deres egen Centralforening. Denne Udmeldelse omfatter en Række vestjyske Foreninger med en 1700—1800 Medlemmer. Disse Foreninger forlangte at blive delagtiggjort i Forhold til deres Antal i det Beløb, der af Staten bevilges til almindelige Formaal. Endvidere forlangte de, at den Del af Vestkystens Faresignalstationer, der hidtil helt er administreret af Dansk Fiskeriforening, men som laa paa deres Omraade, nemlig godt Halvdelen af samtlige Faresignalstationer, nu blev overført til deres Administration. For begge Forholds Vedkommende protesterede Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, idet den hævdede, at Dansk Fiskeriforening var en gammel Forening, som de udtraadte ingen virkelig Grund havde til at melde sig ud af. En nærmere Udredning af disse Forhold og Begivenheder skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed. Imidlertid gik den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri ind paa disse Krav fra de udtraadte, og det er særlig dette, Bestyrelsen for den gamle Forening ikke kan forlige sig med.

Nu forstaar jeg meget godt den højtærede Minister, for hvad skal en Minister gøre andet? Han er Minister for alle Fiskere, selv om de ikke er Medlemmer af nogen af de forskellige Fiskeriforeninger, og kan ikke fravige dette, fordi de forskellige Fiskere eller Fiskeriforeninger ikke kan forliges. Dette er jo dog ikke Ministerens Skyld. I dette Tilfælde staa Striden altsaa imellem en Del af de vestjyske Fiskere paa den ene Side og det øvrige Lands Fiskere paa den anden Side. En Protest over for det, Ministeren har foretaget sig, kan han tage sig let. Han kan, ligesom jeg og mange flere, kun beklage, at Fiskerne ikke kan forliges om deres egne Sager; deres Splid kan jo kun blive til Skade for dem selv.

Jeg vil dernæst takke Ministeren for det Beløb af 800 Kr., der foreslaas bevilget til Motorkursus for Fiskere. Der har været en ikke ringe Frygt for, at dette Beløb skulde blive strøget, og jeg ved, at det vil blive hilst med Tilfredshed, at der nu igen kan begyndes paa dette Kursus. Jeg takker i øvrigt den højtærede Minister for alle de øvrige Smaabevillinger, der under det